

Vers vlees oud bloed

door Ko van Geemert

Annel de Noré werd in 1950 als Netty Simons in Suriname geboren. In 2001 vestigde zij zich in Nederland. Ze debuteerde in 2000 met de roman *De Bruine Zeemeermin*, kroniek van een Surinaamse middenklasse familie. De verhalenbundel *Het kind met de grijze ogen* volgde in 2004. In 2007 verscheen de roman *Stem uit duizenden*.

Nu dus weer een verhalenbundel: *Vers vlees oud bloed*. Deze bestaat uit veertien verhalen, variërend van vijf tot vijfendertig pagina's. De verhalen variëren niet alleen in lengte, maar ook in onderwerp en stijl. Naast realistische verhalen presenteert De Noré ons sprookjes, science fiction, horror. Er zullen weinig lezers zijn die van al deze genres evenveel houden; wellicht zal dit de waardering van de bundel als geheel wat in de weg staan.

Wat mij betreft sprongen er een paar verhalen uit: het bizarre 'Vooroordelen', dat wel wat weghad van een verhaal van Roald Dahl: 'Na haar weidse woordeloze zwaai stapte ik op mijn hoede de salon binnen. Toch hapte ik naar adem. Recht tegenover me zat op een strakke, zwarte bank met glimmende metalen poten een op het eerste gezicht deftig geklede dame uit het begin van de vorige eeuw. [...] Het gezicht was onvervalst dat van een skelet.'

Van een heel andere orde is het aandoenlijke 'Het geheim': 'Onderweg naar de parkeerplaats is mijn beste vriend door messteken om het leven gebracht na een gezellig huwelijksfeest van een van mijn andere vrienden. Het ergste is dat een derde vriend als dader wordt gebrandmerkt.'

Een derde verhaal dat ik wil noemen is het originele 'Vriend in nood', over de vele manieren waarop een jongen om een ongemakkelijke waarheid heen kan draaien: "'Dennis,' zei ze dus, 'van wie is dit boekje?'"

Dit was hét moment om de basisregel toe te passen: *Staalharde Ontkenning*.
"Ik weet het echt niet!"

"Dennis," zei ze en ze verhief haar stem een beetje. "Een boekje dat in jouw tas ligt in jouw kamer en je weet niet van wie het is?"

In de verhalen herkennen we soms Suriname, soms Nederland, soms blijft de plek ondefinieerbaar. Wellicht het meest Surinaams is het slotverhaal 'De Zeemeerman' met de slotwoorden:

'Samen liepen we naar buiten. In de etalageruit ving ik een blik van ons op. We hadden een tweeling kunnen zijn. Ik was trots op mijn jonge vader. Ik wiste de tranen uit mijn ogen. Ik had een vader. En wat voor een!'

In dit verhaal herkende ik overigens de navolgende passage uit Norés verhaal 'Zwarte engelen' uit *Waarover we niet moeten praten. Nieuwe Surinaamse en Antilliaanse verhalen* uit 2007: "'Bestaan er geen zwarte engelen?" Voor de verandering verraste haar antwoord mij en even steeg ze in mijn achting: "Zwarte engelen moeten zich beter kleden. Engelen op plaatjes moeten kleren aan hebben"".

Het titelverhaal over een hartenbreker viel helaas wat tegen.

Vers vlees oud bloed is een over het algemeen boeiende verhalenbundel vol afwisseling (ook wisselend van kwaliteit), van een Surinaamse schrijfster die het waard is te volgen.

***

Annel de Noré, *Vers vlees oud bloed*

Uitgeverij In de knipscheer, 2017, 188 pagina's

ISBN 978-90-6265-656-1

Bron: *Parbode 136*, augustus 2017